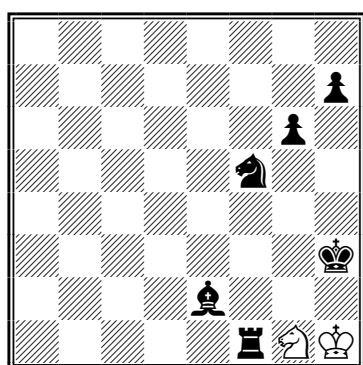

Hopen op een patstelling

Wat doe je als je hopeloos achter staat? Opgeven of nog even doorgaan en hopen op een klein wonder? Dat je tegenstander je pat zet in plaats van mat, bijvoorbeeld... Het laatste lijkt zinloos, maar er zijn stellingen, waarin je misschien nog wat hoop kunt koesteren. Vorige week hoopten twee spelers in ieder geval nog even op een patvariant.

Toon de Rooij won tegen Cees Buurman een stuk, maar moest daar wel 3 pionnen voor geven. Het was uiteindelijk evenwel niet het stuk, maar één van de overgebleven pionnen van Toon die hem een straal gewonnen stelling opleverde. Een dapper zwart pionnetje rukte op naar de 2e rij, waar hij de doodssteek gaf aan een ingesloten witte toren. Partij beslist, wit geeft op? Cees ging een tijd door, al had hij zelf alvast een 0 voor zichzelf genoteerd op het uitslagenblaadje. In de volgende stelling had hij even hoop de 0 alsnog te moeten doorstrepen:

Nu Toon toch zo ver voor stond, besloot hij niet simpel, maar zo mooi mogelijk te winnen, met een prachtig matje. En hier zag hij zijn kans schoon en deed de prachtige zet Pf5-g3. Mat... zou het zijn als de zet gedaan mocht worden. Maar dat mocht natuurlijk niet: zwart staat zelf schaak! Oeps, even over het hoofd gezien! Dan maar snel even met de koning opzij. En nu werd het nog even spannend. Zou Toon overhaast even Kg3 spelen? Dat zou onmiddellijk pat zijn! Het gebeurde niet. Toon speelde gewoon Kh3-g4 en Cees werd een paar zetten later alsnog matgezet.

John van Helden ging tegen Cor Lazeroms voluit in de aanval, maar Cor wist zich keurig overeind te houden. Het leverde John wel in de tussentijd 2 pionnen op en dat was in het eindspel voldoende voor een winststelling. Ook Cor ging nog even door in de hoop op pat. Maar John weet wel hoe hij met 2 verbonden vrijpionnen het volle punt binnen moet loodsen, ook al staan ze dan aan de rand.

Toen duidelijk was dat één van de pionnen ging promoveren gaf Cor alsnog op.

De partij tussen Jan Rijkse en mij was snel beslist, wat vrij uniek is. Meestal spelen Jan en ik lange partijen, vol spanning en dramatiek. Nu was het opmerkelijk snel bekeken. Ik won een pion, daarna de kwaliteit en Jan gaf op. Hij had geen zin in eindeloos vechten tegen de bierkaai en gelijk had hij. Wim Soeters speelde tegen Ad Bruijns en na zijn remise tegen mij was de vraag of hij ook Ad Bruijns op een remise zou kunnen houden. Dat lukte niet. Wim verloor een stuk en dan ben je tegen Ad Bruijns gezien.

Jan van Mechelen pakte het tegen Ger van Aalst agressief aan. Hij viel binnen met zijn dame, zijn toren kwam er ook nog bij en Ger ging mat. Joost Asselbergs had tegen Louis van Mechelen zijn dame ingeleverd, maar er wel 2 torens en een paard voor teruggekregen. Die materiële voorsprong bleek genoeg voor winst. Matti Hurkmans was tegen Jan Konings ook volop in de aanval. Matti liet daarbij zijn eigen koning in zijn blootje achter, maar dat was geen ramp, want hij hield de druk er zo stevig op, dat Jan niet aan een tegenstoot toekwam. Toch had Matti geen succes. Hij wist de stelling van Jan niet te slopen en na een foutje van Matti profiteerde Jan om de zaken helemaal om te

draaien en zelf de winst te pakken.

Alle uitslagen op een rijtje:

Wim Soeters – Ad Bruijns 0 – 1

John van Helden – Cor Lazeroms 1 – 0

Cees Buurman – Toon de Rooij 0 – 1

Kees van Hogeloon – Jan Rijkse 1 – 0

Jan van Mechelen – Ger van Aalst 1 – 0

Louis van Mechelen – Joost Asselbergs 0 – 1

Matti Hurkmans – Jan Konings 0 – 1

Stand aan kop :

1.	Ad Bruijns	94
2.	John van Helden	83½
3.	Kees van Hogeloon	60½
4.	Toon de Rooij	58
5.	Wim Soeters	54½
6.	Jan van Mechelen	50
7.	Jan Rijkse	48
8.	Cor Lazeroms	46
9.	Jan Konings	37
10.	Cees Buurman	35½